

Възвръщано движение, *sn.* la rétrogradation et -gression. [colmate.]

— высена блатлива земя, *sf.* *Agric.* le

— высене, *sn.* l'élévation *f.*, exhaustissement,

rehaussement, agrandissement, relèvement *m.*

1. (на чинъ благородство), l'anoblissement *m.*; 2. (на душата къмъ Бога), l'anagogie *m.*; 3. *Fortif. Mar.* le relief.

— высень, *adj.* éminent, relevé; || *fig.* élevé;

|| (на чинъ), promu.

— высеность, *sf.* l'élévation *f.*, éminence *f.*

|| (на същане), la grandeur d'âme.

— высявамъ, *va.* éllever, exhausser, rehaus-

ser, relever; 1. hausser, surhausser, enno-

blier, lever, promouvoir à; 2. *fig.* charmer;

3. (на чинъ благородство), anoblir; 4. -ca,

vr. monter, s'agrandir; 5. *fig.* se pousser;

6. възвъсяваса (за душата), *v. imp.* elle s'élançer. [effervescent.]

— връхъ, *adj.* petillant et pétillant; || *Chim.*

— главникъ (у книга), *sn.* la tranchefile.

— главница, *sf.* le coussin, oreiller, chevet,

matelas *m.*; -ичень, de coussin.

— главничка, *sf. dim.* le coussinet, le car-

reau; 1. (отъ тегътикъ), *Chir.* le plumas-

seau; 2. (ради забождане и гълъ), la pelote;

3. (за добри миризми), le sachet; 4. (подъ съдло), le panneau; 5. (за ресоръ

въ карета), le lisoir; 6. (за топъ), la se-

melle. [nème *m.*] — гласене (въ риторика), *sn.* l'épiphonie.

— гълътка (хрущълка на дълъ гърканъ-тъ), *sf. Anat.* l'épiglotte; || въспалене на —, *Med.* l'épiglotite *f.*

— гълъченъ, *adj.* épiglottique.

— горчивъ, *adj. fig.* aigrelet et aigret.

— давамъ, *va. fig.* payer.

— движамъ, *va.* éllever, relever, établir, ériger; 1. *fig.* amenter; 2. (до небеса и

fig.), mettre sur le pinacle; 3. -ca, *vr.* se rebeller, se mutiner; 4. *fig.* se révolter, s'amuter.

— движане, *sn.* l'établissement, *m.*, érection,

émeute *f.*, mouvement *m.*, mutinerie *f.*, les

troubles *m.*, la sédition; || (накъ), le relè-

vement; || *fig.* la révolte, le soulèvement,

une levée de boucliers *m.*

— държамъ, *va.* refréner; || -ca, *vr.* s'ab-

stenir de, se garder, se retenir, s'empêcher

de, se contenir; || (отъ нѣщо), se refuser à,

se priver de, se servir de, jeûner.

— държане, *sn.* l'abstinence *f.*, la modéra-

tion, continence, privation, tempérance *f.*; ||

(отъ нѣщо), *Jur.* l'abstention *f.*; || *fig.* la

sobriété.

— държенъ, *adj.* moderé, continent, sage,

tempérant; || *fig.* sobre.

— държникъ (който не пие вино), *sc.* un abstème.

— държностъ, *sf.* la modération, tempé-

тъдухъ, *sn.* l'air *m.*, le vent, l'évent *m.*

1. който живѣе въ —, *H. nat.* aéricole, *adj.*

2. излязяне — отъ мъхуръ, le dégonflement;

3. испущамъ -ть отъ нѣщо, *va.* dégonfler;

4. наука за -ть, l'aérologie *f.*; 5.

описане на -ть, l'aérophotographie *f.*; 6. очистеване

на -ть, l'assainissement *m.*; 7. подновява-

ване —, la ventilation; 8. поемане —, *Med.* l'inhala-

tion *f.*; 9. (покръзъ на по-

тъкры), la pale et pulle; 10. пущамъ -ть отъ

нѣщо, *va.* désenfler; 11. наука за равно-

вѣсие на -ть, l'aérostatique *f.*; 12. турло

—, courant d'air; 13. на читъе —, à

l'air libre, en plein air ou vent 14. отий-

вамъ, начистъ —, *vn.* prendre le frais.

— духоносенъ съждът, *sn. Bot.* la trachée et trachée-artère.

— духообразенъ, *adj.* aérisome.

— духоплаване (въздушно плаване), *sn.* *Phys.* navigation aérienne *f.*, l'aérostation *f.*

— духоплавачъ, *sn.* un aéronaute, aéros-

tier *m.* [le porte-vent.

— духопръведна цѣва (въ органъ), *sf.*

— душенъ, *adj.* aérien, pneumatique.

— валикъ, *sn.* l'aérostat *m.*, ballon aéro-

statique *m.*, le montgolfière.

— мъхуръ, *sn.* le ballon; || майсторъ на

-ри, un ballonnier.

— душно искузване (на торбичка), *sn.* *Chir.* la pneumatoçèle.

— климало, *sn.* machine pneumatique *f.*

— огниво, *sn.* briquet pneumatique *m.*

— явяване, *sn.* le phénomène.

— джшамъ, *vn.* soupirer, gémir; || *fam.* geindre; || (за нѣщо), bayer après, gemir de, sur.

— джшане, *sn.* le soupir, gémissement, hélas-

m.; || съ -неа изявявамъ скърбъ-та си, *va.* soupirer.

— джшникъ, *sn. fam.* un soupirant.

Въскочавамъ, *va.* monter; 1. (на чинъ), avan-

cer; 2. който въскочева, le cunetateur ou

temporiseur; 3. -ca, *vr.* *fig.* se percher.

— качане, *sn.* la promotion; || (на плани-

на), la montée.

— кисъло вещество, *sn.* l'acidule *m.*

— кисълъсть, *sf.* *Méd.* l'acéscence *f.*

— кисъль, *adv.* aigrelet et aigret, acescent.

— кърна буква, *sf.* lettre dominicale *f.*

— проповѣдъ, *sf.* la dominicale.

— кърнатъ умиръмъ изново, *vn.* remourir.

— кърснителънъ, *adj.* résurrecteur.

— кърнуватъ, *vn.* resusciter.

— кърнуване, *sn.* la résurrection; || спо-

собектъ за —, résurrectionnel, *adj.*

Възлагамъ, *va.* imposer.

— лазителънъ поясъ, *sn.* l'ascendance *f.*

|| роднина по —, *pl. Jur.* les -s.

— лазъмъ, *vn.* monter, se lever, grimper;

1. или са качвамъ пакъ, remonter; 2. *fam.*

се hisser; 3. възлазятъ (единъ на другъ).